Zaterdag 3 Juli 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 3942

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

U.S.A.-Troepen naderen Salamaua.

Krachtige luchtaanvallen op Sicilië en Zuid-Italië.

Geruchten omtrent ernstige ziekte van Goering.

Generaal Catroux naar Syrië.

ONTGINNING VAN OLIE IN ZUID-AMERIKA OP KOMST?

Noordamerikaanse bronnen zijn over 15 jaar droog, zei Knox.

Grote belangstelling is in Latijns Amerikaanse oliekringen ontstaan door de bekendmaking, welke Vrijdag door den Secretaris van Handel Jesse Jones werd afgelegd, omtrent de vestiging van een Petroleum Reserves Corporation „voor het verkrijgen van petroleum, petroleumproducten en petroleum-reserves buiten het Noordamerikaanse deel van het vasteland".

Er werden geen biezonderheden verstrekt, doch sommige verslaggevers vernamen de opmerking van Jones, dat men het oog heeft op Zuidamerikaanse voorraden. Sommigen waren van mening, dat Jones de ontginning van nieuwe velden in Zuid-Amerika overweegt. Er werd echter geen aanwijzing gegeven, welke gebieden hiervoor in aanmerking komen. Jones verklaarde: „Er worden thans onderhandelingen gevoerd, waarover ik thans niet kan spreken." De bekendmaking volgde op de voorspelling, welke de vorige week door den Secretaris van Marine, Frank Knox, gedaan werd, dat de Noordamerikaanse olievoorraad over 10 tot 14 jaar zal zijn uitgeput voor wat betreft de bronnen, die thans bekend zijn (New York, (AP) 2.7).

DE FRANSE SITUATIE.

Verhouding Giraud — De Gaulle volgens Morins standpunt.

Relman Morin seint uit Algiers:

Generaal De Gaulle weigerde commentaar te leveren op de bekendmaking van Churchill, dat de Noordamerikaanse en Britse regeringen zich ingelaten hebben met de militaire reorganisatie in Noord-Afrika. De Algerijnse nieuwsbladen lieten dat deel van de redevoering weg en maakten nooit melding van het feit.

Niettemin is het bekend geworden vrijwel ogenblikkelijk na de bespreking tussen Eisenhower, De Gaulle en Giraud.

Het censureren van een hoofdartikel in het nieuwsblad „Combat", waarin de schrijver poogde critiek te oefenen op het Engels-Noordamerikaans optreden wierp nog meer olie op het vuur, dat reeds fel brandde.

Ingewijden zeiden, dat De Gaulle's volhouden op de vervanging van sommige Franse militaire leiders gebaseerd is op twee beweringen: 1) dat vele officieren een reorganisatie wensen voor het maken van „een modern leger" en 2) dat anderen bekende Vichy-aanhangers zijn, die nooit het vertrouwen en de trouw van de troepen zullen hebben.

Men herinnerde eraan, dat De Gaulle sedert 1933 begon te pleiten voor een gemechaniseerd leger en de volledige herziening der tactieken van het Franse heir. De zegslieden zeiden, **dat De Gaulle het nalaten om deze stappen te nemen als een der grootste factoren beschouwt voor de verpletterende nederlaag van Frankrijk in 1940.**

Girauds standpunt in dit probleem is niet duidelijk. Hij heeft echter enkele officieren willen behouden, dien De Gaulle beschreef als „verslagen generaals". Daarom kwamen hij en De Gaulle in botsing bij de bespreking over de militaire keerzijde van de zaak. Zij kwamen zelfs nog ernstiger in botsing over de politieke zijde.

De Gaulle heeft Giraud niet doen vergeten, dat hij — De Gaulle — naar Londen ging ogenblikkelijk na de Franse instorting, bij herhaling Vichy en de wapenstilstand van de hand heeft gewezen en nooit heeft opgehouden Duitsland te bestrijden. Van het begin af eiste hij van Giraud om de militaire en burgerlijke leiders te verwijderen, die met Vichy hadden samengewerkt.

De volksopinie is op dit punt ongeveer gelijkelijk verdeeld tussen de twee mannen. Er zijn nog vele Fransen in Noord-Afrika, die met Vichy sympathiseren.

Een onzijdige waarnemer, die De Gaulle onlangs vergezelde op een inspectie-reis in Tunis vond geen uiting van persoonlijke trouw aan Giraud of De Gaulle onder de troepen in dat gebied. Wat de Noordamerikaanse en Britse regeringen zou verontrusten — zo zeiden de zegslieden — is de mogelijkheid, dat de Franse oorlogsinspanning zou worden geschaad door een twist tussen De Gaulle en Giraud. Het is bekend, dat Eisenhower op zuiver militaire gronden handelt met de steun van beide regeringen. Het enige punt waarover de Franse mening het eens is, is de vrees, dat het Engels-Noordamerikaanse optreden in de toekomst nog meer interventies voorspelt, zowel in de Franse zaken over het algemeen als in militaire zaken. Het feit, dat een volledig verslag van het incident niet werd gepubliceerd met de verklaringen van de betrokkenen, doet die vrees nog toenemen (Algiers, (AP) 2.7).

CATROUX NAAR SYRIË.

Generaal Georges Catroux is naar Syrië vertrokken en is van plan daar een week te blijven voor het verrichten van werkzaamheden in zijn positie als Commissaris voor de coördinatie der Moslem-zaken (Algiers, (AP) 2.7).

TER DOOD VEROORDEELD.

De Franse militaire rechtbank te Marokko veroordeelde twee verspieders ter dood. Vier anderen werden veroordeeld tot gevangenisstraffen van 4 tot 10 jaar op beschuldiging, dat zij hulp boden aan vijandelijke mogendheden (Algiers, (AP) 2.7).

DE NIEUWE COMMANDANT VAN PANTELLERIA.

Engelse commandanten op Lampedusa en Pantelleria.

Gemeld wordt, dat Brigadier-Generaal A. C. Strickland is benoemd tot garnizoens-commandant en militaire gouverneur van Pantelleria, het Italiaanse eiland, dat zich op 11 Juni overgaf als gevolg van een Geallieerd lucht-offensief.

Vleugel-commandant J.D. Bisdee van de Royal Airforce bekleedt een gelijke post op Lampedusa. De benoeming van officieren van de luchtmacht tot bevelhebber van de strategische eilanden, welke het Kanaal van Sicilië bewaken, onderstreepte de belangrijkheid van de twee bases voor de Geallieerden in de voortgezette luchtoorlog boven de Middellandse Zee (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.7).

DE NOORDAMERIKAANSE VOEDSELSITUATIE.

Gebrek aan coördinatie in U.S.A.

Het Comité voor de Landbouw van het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden verklaarde, dat het „land er de oorlogsinspanning" zich thans gesteld zien voor een rampzalige voedselsituatie en vroeg de snelle overweging van een wetsontwerp om alle voedselproblemen onder één hoofd te brengen.

Het verslag, dat aan het Huis werd voorgelegd, zeide:

„Wij zijn ervan overtuigd, dat de voornaamste reden voor de voedselcrisis de verwarring en de chaos is, als gevolg van het feit, dat talloze afdelingen zich willen inlaten met de voedselproductie en distributie. Het ontbreken van coördinatie, het uitstellen van het bepalen der politiek en het nalaten om te consulteren met mannen, die ondervinding hebben in de voedselproblemen, schijnen belangrijke factoren te zijn in het doen ontstaan van de rampzalige situatie, waarvoor het land en de oorlogsinspanning zich gesteld zien" (Washington, (AP) 3.7).

72 MILLIARD VOOR HET DEPARTEMENT VAN OORLOG.

President Roosevelt tekende de wet waardoor 71½ milliard dollar wordt toegewezen aan het Departement van Oorlog voor de komende 12 maanden. **Onder deze aanbestedingswet krijgt het Departement van Oorlog driemaal zoveel geld in één jaar als de gehele Wereldoorlog I den Verenigden Staten kostte.**

Meer dan 50 milliard dollar ervan is bestemd voor de leger-luchtmacht met de aankoop van 99.740 vliegtuigen (Washington, (AP) 3.7).

ARRESTATIES IN BUENOS AIRES.

Berichten, die te Montevideo uit Buenos Aires ontvangen worden, delen mede, dat 6 vroegere employee's van het Congres-Comité ter onderzoeking van anti-Argentijnse activiteiten, in hechtenis zijn gesteld. In de Argentijnse hoofdstad werd niet bekend gemaakt waarvan de mensen beschuldigd zijn, evenmin als het feit hunner arrestatie. De berichten zeggen, dat allen gevangen gehouden worden zonder dat hun contact met de gemeenschap toegestaan wordt.

Twee der gearresteerden zouden zijn een man, genaamd Pechini, die de rapporten van het Comité opstelde, en Maurice Dag, vroeger Oostenrijks burger, die als tolk optrad wanneer het Comité een Duits sprekenden getuige verhoorde. Het Comité zelf hield op te bestaan, toen de nieuwe militaire regering in Argentinië het Congres ontbond, dat de organisatie gevormd had om jacht te maken op de activiteiten van de vijfde colonne in het land.

De eerste Voorzitter van het Comité was Raul Damonte Taborda. Het vorig jaar werd hij vervangen door den socialistischen afgevaardigde Juan Antonio Solari. Het uitblijven van enig officieel nieuws betreffende de arrestaties deed vermoeden, dat dit optreden in verband staat met de geruchten, dat de employee's van het Comité hun posities ten persoonlijken behoeve gebruikten (Montevideo, (AP) 2.7).

DE STRIJD IN DE STILLE OCEAAN.

C. Yates McDaniel seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Australië:

Noordamerikaanse en Australische woudvechters bedreigden de Japanse luchtbasis te Salamaua aan de Noordoostelijke kust van Nieuw Guinea van drie kanten, terwijl in het centrale deel van de Salomonseilanden de druk werd volgehouden op de vijandelijke luchtbasis te Munda. Het communiqué uit het Hoofdkwartier van MacArthur maakte bekend, dat de Australische patrouilles van Mubo, op 20 kilometer ten Zuiden van Salamaua en het land in, aansluiting gemaakt hebben met de Noordamerikanen, die Woensdag in de Nassau-baai landden. Hiermede is de eerste phase van de nieuwe verrichtingen aldaar voltooid. Andere patrouilles zouden zich bevinden ten Noorden van Salamaua in de omgeving van Malolo.

Het gevaar beseffende voor Salamaua, dat een goed vliegveld heeft binnen gemakkelijke trefafstand van het eiland Nieuw Britannië, zond de vijand Donderdagmiddag 10 vliegtuigen tegen de Noordamerikanen aan de Nassau-baai. Het communiqué weidde niet verder over de strijd uit.

In het centrale deel van de Salomonseilanden, waar de Noordamerikanen het eiland Rendova namen, van waaruit zij het vijandelijke vliegveld te Munda begonnen te beschieten en waar de belangrijke haven Viru op het eiland Nieuw Georgië werd veroverd, werd geen verandering in de positie gemeld. Er is geen verder nieuws over Geallieerde vlootactie in het Noordelijk deel van de Salomonseilanden.

Het communiqué van Vrijdag vertelde, dat vlooteenheden de Japanse stellingen beschoten op de toegangswegen naar Bougainville. Evenmin werd er melding gemaakt van enige tegenactie der Japanse vloot (Geallieerd Hoofdkwartier in Australië, (AP) 3.7).

NIEUWE ENCYCLIEK VAN DEN PAUS.

Volgens het DNB heeft de Paus op 29 Juni een encycliek uitgegeven omtrent het mystieke karakter der Katholieke Kerk.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

Het nieuws van vandaag.

Het nieuws van vandaag is allereerst het nieuws van vannacht. Het grote luchtalarm, dat van 2 tot 6 uur geduurd heeft en de grootste proef is, die op Curaçao gehouden is. Het feit, dat het alarm in het holst van de nacht geslagen werd, was een novum, waarover op blz. 3 het nodige gezegd wordt. Een novum was voorts, dat het alarm eerst opgeheven werd met het lamieren van de nieuwe dag, zodat het personeel op bedrijven, die voor dag en dauw aanvangen, te laat kwam.

Dit was slechts schijn. In werkelijkheid is er luchtalarm geweest in het Zuiden van Italië en op Sicilië, want, zoals de berichten in de krant doen zien, regent het daar thans bommen dag-in-dag-uit (blz. 1). Of het ondereinde van de laars van Italië inderdaad het punt van de invasie zal zijn, staat evenwel nog te bezien. De bombardementen kunnen ook ten doel hebben het laatste restje vechtlust, dat nog overgebleven is in het Italiaanse volk, te vermorzelen. Met andere woorden: doel van deze bombardementen kan — en de juist gisteren ontvangen Noordamerikaanse kranten, die evenwel van omstreeks 20 Juni dateren, wijzen in die richting — zijn om Italië definitief uit te schakelen. Inderdaad is men dan goed op weg.

Bovendien zou de verovering van dit deel van Italië voor de strategie van de Middellandse Zee van groot belang zijn. Heel de geschiedenis door hebben Phoeniciërs, Grieken, Noormannen en anderen zich beijverd om in Zuid-Italië een houvast te hebben. Tezamen met Tunis zou Zuid-Italië een sleutel vormen voor de Geallieerde zeevaart hier.

Van de andere fronten is weinig te melden. In de Stille Oceaan blijft alles goed gaan, zij het ook langzaam (blz. 1). In Europa vorderen de Geallieerden eveneens, zij het daar nog langzamer (blz. 3). Met de opstanden, die uit de Balkan gemeld blijven worden, blijft de aandacht gespannen op de invasie, en ook al denkt men dan niet rechtstreeks aan Italië, men denkt des te meer aan het hoopgevende gezegde van Churchill, dat „nog voor de herfstbladeren vallen, hevige gevechten zullen plaats vinden in de Middellandse Zee."

Diplomatieke betrekkingen van het Vaticaan.

Men schrijft ons:

Uw blad van 30 Juni gaf zonder commentaar het verslag van een rede, welke Professor Veraart te Londen hield over bovengenoemd onderwerp

Het is onnoodig den heer Veraart te volgen in alle onderdeelen van zijn betoog. Hij blijkt een groot voorstander van bedoelde diplomatieke betrekkingen. De reden van zijn sterke genegenheid daartoe ligt in zijn meening, dat „de Paus de grootste staatkundige wereldmacht is".

Waar de heer Veraart deze bewering vandaan haalt, is niet duidelijk. Men kan evengoed zeggen, dat de Paus de grootste financieele of cultureele macht ter wereld is. Alleen zou ieder dan dadelijk het eigenaardige van zulk een stelling zien.

De heer Veraart verwart de souvereiniteit van den Paus met zijn geestelijken invloed en den geestelijken invloed met staatkundige macht. Die souvereiniteit is een feit; men kan haar op alle manieren verklaren en dit heeft de heer Schneider in zijn proefschrift — een boekje, waar de heer Veraart wel wat groote beteekenis aan hecht — indertijd descriptief gepoogd.

Terecht wees de Redactie reeds op het merkwaardige feit, dat de heer Veraart in zijn rede Schaepman niet noemde: deze heeft — zeer evenwichtig voor een ultramontaan van zijn kaliber — oorsprong en aard van die souvereiniteit herhaaldelijk omschreven: zij is begrijpelijk en wordt verklaard tegelijk door het geestelijk leiderschap van den Paus over een Gemeenschap, die over de heele wereld is verspreid. Met „staatkundige macht" in den strikten zin des woords heeft die souvereiniteit, welke volkenrechtelijk immers sui generis is, niets van doen.

Het is doelloos te zoeken naar den oorsprong van iets, dat niet bestaat.

De Paus was souverein over een stuk van Italië; daar oefende hij staatkundige macht uit en internationaal kon hij dit destijds doen door politieke bondgenootschappen. Maar dit was een tijdelijk verschijnsel, voor de positie van het pausschap als zodanig even irrelevant als de souvereiniteit, vastgelegd in de zgn. Lateraansche Verdragen. Als Turken, Engelschen, Russen of Franschen deze staatkundige macht hielpen in stand houden, was dit een gevolg van het legitimiteitsbeginsel of van het noodzakelijk geachte evenwicht in Europa. Kardinaal Pacca, de staatssecretaris van Pius VII, achtte blijkens zijn in de gevangenis geschreven „Mémoires" den Kerkelijken Staat niet meer noodig, toen Napoleon het Europeesche evenwicht had verstoord en zijn keizerrijk in Europa had gesticht.

Met staatkundige macht van katholieken in onderscheiden landen heeft de positie van den Paus evenmin van doen: ook deze is een tijdelijk verschijnsel, bepaald door historie en doelmatigheid. In het algemeen heeft het Vaticaan zich ten aanzien van nationale, politieke machtsformaties door katholieken zeer gereserveerd betoond. Of dit juist was, is weer wat anders, maar het feit is dat Leo XIII op dit punt zeer uitzonderlijk handelde, met name toen hij zich tot de Fransche katholieken richtte.

De heer Veraart, hardnekkig in zijn verwarring omtrent souvereiniteit en staatkundige macht, vereenzelvigt ook steevast geestelijk gezag en staatkundige macht. Voor hem zijn de kroning van Karel en het „capituleeren" van Napoleon en Bismarck bewijzen van 's Pausen staatkundige macht.

Dat is een wonderlijke historie-beschouwing: heeft Karels kroning met „staatkundige macht" van den Paus evenmin wat te maken als de bevrijding van Pius VII uit het paleis Fontainebleau of de niet meer toepassing van de Mei-wetten. Er is van 800 tot 1200 van geen staatkundige macht der Pausen sprake; Leipzig bevrijdde Pius VII; het Centrum drong Bismarck, wilde hij een meerderheid in den Rijksdag hebben, tot terugwijken en dit werd voor den rijkskanselier te meer noodig na het opdringen der sociaaldemocraten, dat daar voor goed begon in 1874.

Met „staatkundige macht" van Pausen houden deze feiten evenmin verband als de pontificaten van een Gregoor XVI tot en met Pius XI van wier staatkundige macht trouwens geen steek te zien is. Het was juist Gladstone — om een van 's heeren Veraarts zegslieden te noemen — die, al net zoo dwalend als deze zelf, geestelijk gezag met staatkundige macht op zulk een afgrijselijke wijze in zijn „Vaticanism" verwarde, dat Newman en Acton noodig waren om hem van zijn dwaling te genezen en de katholieken te verdedigen tegen Gladstone's gevaarlijke fantasieën over 's pausen „staatkundige macht".

De fantasieën over zoodanige macht kregen in de zeventiger jaren vorm in het spookwoord „ultramontanisme" (vandaag „politiek katholicisme"), dat de „liberalen" als vogelverschrikker bezigden. Zij stemden du Chatel niet weg om de bres in de Porta Pia, maar om den Syllabus, die katholieken en liberalen politiek uit elkaar dreef. Het was — hier komt de heer Veraart even op het juiste pad — een daad om de katholieken te grieven, precies als de Aprilbeweging, die ook heette tegen het „ultramontanisme van het Hof van Rome" te zijn gericht „maar niets anders was als de reactie tegen de opstanding van de Katholieke Kerk in de Nederlanden.

Van der Linden had Struycken niet noodig om hem te wijzen op het feit, dat in den wereldoorlog het Vaticaan, waar toen in den persoon van Benedictus XV een staatsman zetelde, cen-

trum van bemiddeling kon zijn. Daarom en daarom alleen zocht Loudon contact. Hij deed het via Nolens, omdat deze zich niet te buiten zou gaan aan romantiek.

De bedoeling was, het Gezantschap **tijdelijk** te vestigen met het oog op vredespogingen. Op die voorwaarde alleen wilde met name de Savornin Lohman het aanvaarden. Zijn fout was, dat hij van de zaak een beginselkwestie maakte en zich bedrogen voelde, toen Nolens later (van diens standpunt weer terecht) droogweg de opmerking maakte, dat men over beginselen ook niet **tijdelijk** kon heenstappen en dus voortzetting der betrekkingen als redelijk verdedigde.

De motie-Kersten, welke den post bedoelde te schrappen, werd 11 November 1925 aangenomen om precies dezelfde reden als in 1871 de motie-Dumbar. Het Eucharistisch Congres te Amsterdam, de opening der Nijmeegsche universiteit en de Canisiusfeesten daar, mitsgaders het „Roomsch-is-troef"-gedaas van staatslieden à la van Best en Bomans maakten niet-katholieken zenuwachtig.

Waarom de katholieken zich over de terugtrekking van het gezantschap politiek zoo druk moesten maken, zou onverklaarbaar zijn, als zij er niet een anti-roomsch relletje in hadden gezien, dat hen kwetste. Politiek had de zaak voor de katholieken zoo weinig te beteekenen, dat een der katholieke afgevaardigden, wiens verstandige uiteenzetting even later daar op wees, op een interruptie van dominee Kersten, waarom de katholieke ministers dan waren afgetreden, bedaard antwoordde, dat hij dat ook niet wist! Die afgevaardigde was...... Professor J. A. Veraart.

Voor denzelfden heer Veraart is zulk gezantschap nu een „allerbelangrijkste quaestie".

Waarom? Omdat de liberale Macauly zijn schets over von Ranke's Pausengeschiedenis besloot met de welsprekende woorden, dat het Pausschap alles zal overleven? Wel, dat staat in Mattheus zestien. Maar het heeft met „staatkundige macht" niets van doen. Evenmin als het feit, dat de Paus de zedelijke normen voor staatkunde handhaaft. Dat doet hij als opperste leeraar in geloof en uiteindelijke verklaarder der positieve zedenleer ook voor economie en kunst en alle menschelijke handelen. Maar het is geen staatkundige machtsuitoefening.

Laat ons de zaken wel onderscheiden.

Als hoofd der Katholieke Kerk kan de Paus grooten **zedelijken** invloed uitoefenen. Voor de normale uitoefening van zijn ambt **behoeft** hij **tastbare vrijheid**. Of zijn invloed feitelijk is, hangt af van de vraag, in hoeverre hij de gewetens beinvloedt. Dat diplomatie daar veel aan doet, bewijst de geschiedenis zeker niet. Groote prelaten als de kardinalen Manning en Gibbons waren fel tegen diplomatieke betrekkingen. De Heilige Stoel handhaaft ze, maar uit den „Codex juris canonici" blijkt geen nadruk van het staatkundige element in dit instituut.

Als katholiek kan men over de zaak zeer verschillend oordeelen, precies als over een concordaat. Hic et nunc kunnen de dingen noodig zijn, maar welk voordeel er speciaal voor de **katholieken** in Nederland in gelegen ligt, een Nederlandsch gezant bij den H. Stoel te hebben, is niet duidelijk. Iets anders is, of het onder bepaalde omstandigheden **voor Nederland** gunstig kan zijn, dáár vertegenwoordigd te zijn, waar zooveel anderen blijkbaar nut in vertegenwoordiging zien.

Dit is een vraagstuk van algemeen buitenlandsch beleid. Prima facie zou men geneigd zijn, bevestigend te antwoorden. Onze niet-katholieke landgenooten, die naar Stalin gingen, zullen misschien ook eens tot het inzicht komen, dat onze rol in de wereld gewichtig genoeg is, het doelmatig te achten, ook bij Pius present te zijn en te beseffen dat versterking van den zedelijken invloed van het pausschap vandaag voor de wereld nog zoo belangrijk is, als toen Hugo de Groot en Leibnitz zulk een versterking in hun dagen bepleitten.

Wij, katholieken, zijn door onze bisschoppen met den Stoel van Petrus verbonden. Wij weten, dat de zegen van hem, die op dien Stoel zetelt, ons werk bevrucht. De kracht, welke van Petrus uitgaat, is een andere dan die van Whitehall, Washington of Moskou. In haar diepste wezen ontgaat zij diplomaten en menschelijk beleid.

Diplomaten — geloovig en niet geloovig — kunnen met de beste bedoelingen de ruïne zijn van millioenen. Maar zij kunnen geen wezenlijk goed of kwaad doen aan Gods Woord, aan Christus, aan Zijn Heilige Kerk of haar zichtbaar Opperhoofd.

De Kerk scheen zoo dikwijls „speelbal van den storm van anti-Christendom", zooals de heer Veraart dat uitdrukt, dat wij niet behoeven te vreezen, wat er ook gebeuren gaat. Dat **weten** wij. Wat wij **nooit** weten, is de **wijze**, waarop de Voorzienigheid haar redt.

Soms wordt de vijand vriend, zooals Schismatiek. Turk en Anglicaan, die samen te Venetië de keuze van Pius VII mogelijk maakten; soms wordt hij beroofd van de kwaadaardige kracht, waarop hij steunde, gelijk het Fransche anti-clericalisme, dat het intellect verloor; soms valt hij zelf in stukken, zooals Napoleon en de czaar; soms doet hij juist genoeg om te redden en verdwijnt van het tooneeel, zooals Thorbecke.

De Kerk gaat heiligend en predikend door de wereld, vertrouwend op God en vredelievend voor de menschen. Of haar Pausen in mijnen zwoegen, gemarteld worden en gedood; of zij aardsche macht bezitten of opgesloten leven; of zij diplomaten onvangen en uitzenden — het doet voor wie weten, dat zij als Gods orakels in de wereld staan, weinig af, want zij ervaren de waarheid van de belofte:

„De zachtmoedigen zullen de aarde bezitten; zij zullen zich verheugen in overvloedigen vrede".

Het feest de St. Aloysius Kring.

De clubzaal te Pietermaai was gisteravond vol genodigden voor de feestavond, welke de St. Aloysius Kring georganiseerd heeft ter viering van zijn vijfjarig bestaan. Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Petrus I. Verriet O.P. was aanwezig met Pater Willebrordus M. Brada O.P., Zijn Secretaris, die tevens Geestelijk Adviseur van de Kring is. Voorts waren nog aanwezig Pastoor Clemens D. van der Looy O.P., Pater A. Volk O.P., de Paters van Pietermaai, Frater M. Arnoud, Hoofd van het Fraterhuis te Pietermaai met talrijke andere Fraters van Pietermaai, Frater M. Odulphinus, Hoofd van het Fraterhuis van het St. Thomascollege met enkele Fraters van het St. Thomascollege; Luitenant ter Zee 1e klasse Huug A. Corsten, Dr. Richard J. Wix, voorzitter van J.P.F. met enkele overige Bestuursleden van deze vereniging; de Heer Patrick MacDonald als vertegenwoordiger van Ir. Jan Noorduyn van de C.P.I.M.

Voorzitter Arnold Levens opende met een kort woord, waarin hij even het vijfjarig bestaan van de Kring naging, de invloeden, die men van buiten en binnen heeft moeten bestrijden en de energie, waarmede men nu weer aan de slag moet gaan. Hierop werden een Welkomstlied, het Feestlied van den H. Aloysius en het Clublied gezonden door alle aanwezigen.

Enkele kinderen zongen toen het eerste couplet van het Surinaamse volkslied, waarop Pater Willebrordus M. Brada O.P., Geestelijk Adviseur van de St. Aloysius Kring, het woord nam.

„Het is vandaag vijf jaar geleden, dat er in het Bisschopshuis een vergadering plaats vond", aldus de Geestelijk Adviseur, waarbij alle stoelen die in het Huis aanwezig waren, moesten worden bijgehaald. Het was de openingsvergadering van de St. Aloysius Kring. Niet, dat er in al die 14 jaar dat er Surinamers op Curaçao waren, niets was gedaan voor hen. Op Suffisant werden zij herhaaldelijk opgezocht door de Paters en zoveel mogelijk werd getracht het contact met hen te houden."

Pater Brada ging vervolgens de tijd na sedert de Kring voor het eerst bijeenkwam in de vergaderzaal bij het Bargesbad. In het biezonder memoreerde hij het sociaal rapport, dat door de Kring gemaakt was en nooit gepubliceerd werd, maar toch daar gekomen is, waar het moest zijn.

„Ik behoef niet nauwkeurig na te gaan wat in deze vijf jaren allemaal is gedaan, maar ik moet den leden wel hartelijk bedanken voor het vertrouwen, dat zij in mij gesteld hebben. Indien er ooit een misverstand was, hebben wij altijd getracht het weg te nemen."

Wat ik steeds betreurd heb", zo voer de Geestelijk Adviseur voort, „is dat er onder de Katholieke Surinamers alhier, die maatschappelijk en intellectueel iets hoger staan, steeds zo weinig belangstelling voor de Kring is getoond. Die mensen moesten begrijpen hoeveel zij konden doen. Laat ons besluiten met deze avond de hoop uit te spreken, dat de band tussen de Katholieke Surinamers op Curaçao in de toekomst hechter en beter zal zijn."

Pater Brada las vervolgens een felicitatie-boodschap voor, gezonden door Pater S. Kuipers C.ss.R., Pro-Vicarius van Suriname.

Voorzitter Levens nam nu even weer het woord om bekend te maken, dat de Apostolisch Vicarius, Monseigneur Verriet, en Zijne Excellentie de Gouverneur het beschermheerschap van de Kring aanvaard hebben. Den Apostolisch Vicarius bood de voorzitter het schriftelijk bewijs van Zijn beschermheerschap aan. De Gouverneur had Zich laten verontschuldigen voor Zijn afwezigheid.

Tot erelid van de Kring waren benoemd Frater M. Radulphus, Frater M. Odulphinus, Frater M. Adrianus en Broeder M. Juffermans, Overste van Brakkeput. Aan de aanwezigen werd het bewijs van erelidmaatschap aangeboden.

Aan Pater W. M. Brada O.P., Geestelijk Adviseur van de Kring, werd een blijk van dankbaarheid aangeboden.

Het kinderkoor zong nu het tweede couplet van het Surinaamse volkslied. Hierna ging de Kring over tot de afwikkeling van het programma. De gymnasten van de vereniging gaven enkele mooie standen te zien en spoedig daarop werd begonnen met de vertoning van het toneelspel „De gierige erfoom" in 3 bedrijven.

Dat iedereen hiervan werkelijk genoot, kon wel heel duidelijk worden opgemaakt uit de reactie in de zaal. Vooral H. Forster als de knecht Crispijn, had de lachers op zijn hand. De overige spelers A. Forster, A. Balinge, M. Sang Ajang, W. Wijngaarde en A. Berenos, droegen ook het hunne bij tot de pret en allen oogsten een welverdiend applaus.

Monseigneur Verriet nam als het slot het woord en dankte in de eerste plaats voor Zijn benoeming als Beschermheer van de Kring. Hij beloofde deze benoeming niet alleen te zullen beschouwen als een titel maar ook met de daad te zullen helpen. Monseigneur Verriet herinnerde zich nog hoe vroeger in het gebouw van de R.K. Volksbond de Surinamers altijd tot Hem kwamen en hoe Hij altijd heeft gepoogd hen zoveel mogelijk te helpen in hun moeilijkheden.

Als Kerkvoogd was Hij daarom ten zeerste verheugd dat tot de oprichting gekomen werd van deze Kring van Katholieke Surinaamse jongelui op Curaçao. Dat de vereniging nu reeds vijf jaren bestaan toont, dat zij ook levensvatbaarheid heeft. De kinderjaren zijn nu voorbij en met een blij hart gaat men een schone toekomst tegemoet.

„De Surinamers", aldus de hooggewijde Spreker, „brengen veel mooies en eigens mee als zij uit Suriname komen: de liefde tot hun land, de liefde tot hun ouders...

Het is een bekend feit hoe de jongens van Suriname blij zijn iets te kunnen zenden aan hun ouders en familieleden. Bij deze liefde voor land en ouders mag echter niet ontbreken de liefde voor de godsdienst".

„Ik weet, dat gij voor uw godsdienst biezonder steun nodig hebt. Ik weet ook, dat er zovelen zijn, die zich laten meeslepen in de maalstroom van het gevaar en hun ouders hierdoor verdriet veroorzaken.

Gij hebt hier het werk van Suriname voortgezet in eigen Kring. Gij hebt begrepen dat gij elkaar moet helpen. Het schiet mij te binnen, wat Pater Brada daarjuist gezegd heeft, dat ook de Katholieke Surinamers, die maatschappelijk en intellectueel hoger staan, hun steun aan uw werk moeten bieden. Hier wil ik nog heel biezonder de nadruk op leggen".

„Ik weet niet of het u bekend is, **dat de Provicarius van Suriname het plan heeft om spoedig naar Curaçao te komen.** Ik ben er zeker van, dat het dan een feest zal zijn voor u om Pater Kuipers, die op het ogenblik tijdelijk het hoogste Geestelijk Gezag in Suriname vertegenwoordigt, te kunnen zien en spreken. Maar ik ben er ook zeker van, dat het een feest zal zijn voor Hem".

„Ik hoop, beste jongens, dat uw Kring onder de Zegen van den Goeden God en met de bescherming van den Heiligen Aloysius nog lang moge groeien en bloeien".

Tot besluit gaf de Apostolisch Vicarius Zijn Zegen aan de aanwezigen, waarmede een eind gekomen was aan de genoegelijke feestavond.

CURAÇAO

DE OUDERS VAN HET KONINKLIJK PETEKIND DANKEN.

In antwoord op het telegram van de zeelieden, verenigd in het Katholieke Zeemanshuis bij gelegenheid van de H. Doop van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca werd het volgende ontvangen:

„Van der Meer Port Chaplain Curaçao.

Prince Bernhard and Princess Juliana wish to thank the seamen of the Netherlands Merchant Marine united in the Allied Seamens home for good wishes offered through your intermediary.

Lieutenant Baron van Tuyll
Private Secretary.

MIS VOOR VENEZUELA.

Maandagmorgen 8 uur is er een plechtige Mis voor de Verenigde Staten van Venezuela. Deze H. Mis wordt opgedragen in verband met Venezuela's onafhankelijkheidsdag op 5 Juli in de Katholieke Kerk van Groot-Kwartier.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale: Voetbal:** 10.15 uur Tropiaals B — Excelsior B; scheidsrechter Nicolas.

15.— uur Tropiaals — De West 2; 16.30 uur Jong Bonaire — Ajax.

Korfbal: 16.— uur Bito — Union Victory Stars.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van Zaterdag, 3 Juli 18 uur af tot Zondag, 4 Juli 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends, arts, Bargestraat 53, telefoon No. 2140.

AMBACHTSSCHOOL SINT JOSEPH.

Het toelatingsexamen voor de Ambachtsschool is vastgesteld op 7 Augustus as.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling: Tel. 307; **na 23** uur tel. 553.

4.7: Carrière, tel. 553, Hotel CPIM.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.

Dok-afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330.

Prot. Gem. Emmastad: Hierbij wordt bekend gemaakt, dat de kerkdiensten in de maand Juli gehouden zullen worden om 13.30 uur.

Sociëteit „Asiento": Bioscoop: Zondag 4 Juli as. om 20.30 uur voorstelling van „It 's a Date" (met Deanne Durbin) op de tennisbaan.

Surinamerskamp: Zaterdag 3 Juli: Voetbal-wedstrijd Junioren: Suffisant — Groot Kwartier; aanvang 15.30 uur; terrein Groot Kwartier.

Luchtalarm - oefening.

Zelden zal het geluid eens nachtegaals zo onwelluidend geklonken hebben als toen een menselijke Nachtegaal kwinkeleerde aan het rustbed van den journalist in zijn eerste sluimering. Een spoedbrief is vannacht namens het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst des eilands Curaçao bezorgd aan hen, die tot taak hebben van hetgeen hier en elders voorvalt verslag te doen aan de lezers van de plaatselijke bladen.

Om enkele minuten na middernacht werden zij gewekt om zich te kleden, reisvaardig te zijn voor een tocht door het nachtelijk duister, want zo werd er bij verteld: om 2 uur zou er groot alarm geslagen worden. Hoewel ieder wist, dat er een alarm op komst was, is het den autoriteiten dit maal och gelukt het eigenlijke moment geheim te houden. En geheimhouding is voor het welslagen van een oefening eerste vereiste, omdat dan slechts geconstateerd kan worden, of alles juist loopt. Heel late voorbijgangers alleen hebben het geweten, want na middernacht heeft men de straten hier en daar gebarricadeerd en wel op drukke verkeersadres: de hoofdweg bij Berg Altena was versperd door oude chassis en kabelrollen, zodat er anders dan te voet geen doorkomen aan was. Voor degenen, die opgeroepen werden en van deze hoofdweg gebruik moeten maken om te bestemder plaatse te komen, was dit een enstige hindernis, omdat thans door nauwe straatjes in het pikkedonker gereden moest worden.

Op de Handelskade lag een enorme versperring van kabelrollen. De weg bij Pietermaai was door een berg stenen en puin versperd. Op de Overzijde waren de Klipstraat en Bredestraat volkomen gebarricadeerd, eveneens met oude auto-chassis, stenen, en kabelrollen.

De versperringen en barricades werden aangelegd door de jongens van de lichting 1 Mei 1943. Deze soldaten speelden ook voor de gewonden. Zij deden het uitstekend en gaven blijk van een zeer correcte discipline.

Vooral in het begin bleken deze wegversperringen grote hinderpalen, omdat toen immers de talloze, die ingedeeld zijn bij de Burgerwacht en andere hulpdiensten naar hun posten ijlden. Aan degenen, die tot taak hadden het verkeer rond deze punten te leiden, een woord van hulde voor de vlotte wijze, waarop zij dit deden. Eerste punt was dus het opkomen van het personeel bij nacht. De vorige oefeningen werden 's avonds gehouden, doch steeds zo vroeg dat nog niet allen naar bed waren. Nu begon het om 2 uur, zodat practisch elkeen naar bed was.

Enkele tientallen, die nog op straat waren, troffen wij om half 6 nog aan in de schuilkelder op het Gouvernementsplein, waar de arme mensen — lieden die op weg naar werk waren, een slager van het abattoir bijvoorbeeld, een afgezwaaide Isla-wacht e.a. — de gehele nacht hebben getoefd; men vraagt zich af of er niet iets gedaan kan worden, of zulke mensen bij oefeningen (niet in geval het echt mocht worden, natuurlijk) niet even naar huis kunnen lopen, desnoods met een wachter bij hen.

Het nachtelijk uur leverde eigen moeilijkheden op: slaperigheid, schrik van het eerste ogenblik, men moet zich realiseren, wat er gedaan moet worden, men moet denken om de verduistering, daar de meeste mensen 's nachts hun jalouzieën of ramen openzetten.

Scharloo was in duister (vorige keer Mahaai). Het 600-man sterke personeel van de Luchtbeschermingsdienst kwam in actie. Branden waren gesticht. Dode geiten lagen bloederig rond. Brandweer en Lupo waren in actie. De uitkijkposten, van waar de branden werden gemeld, waren bemand.

Uit deze korte opsomming ziet men reeds, dat zich vannacht heel wat heeft afgespeeld. Op de Isla is het iets rustiger toegegaan, want in verband met het harde werken daar was overeengekomen, dat de Isla-mensen op zouden komen, doch na twintig minuten weer naar huis zouden kunnen gaan. Alles verliep hier uitstekend; in korte tijd was elkeen op zijn post. De Isla-organisatie verdient in elk opzicht een pluim.

Wie uit zijn raam gekeken heeft — wat tegen de regels van de Luchtbeschermingsdienst is, omdat in geval het „echt" zou worden, dit in hoge mate gevaarlijk is — heeft lichtkogels zien vallen en de zoeklichten langs het zwerk zien zoeken. Tegelijkertijd had er namelijk een grote militaire oefening plaats, omdat verondersteld werd, dat Caracasbaai was aangevallen. De troepen rukten uit, stelden zich aldaar in staat van verdediging. Suffisant en Habaai kwamen in actie. De Nederlandse en Noordamerikaanse troepen opereerden tezaam.

Onder leiding van Luitenant Johan de Goederen en diens adjudant Sergeant Johan C. Wiegman werden de persmensen langs alle punten van belang gevoerd. Over het geheel kan men niet anders dan grote waardering hebben voor de wijze, waarop den persmensen inlichtingen werden gegeven, ruimte voor hen werd gemaakt, geriewen werden aangeboden. Aan het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst en allen, die erbij betrokken zijn om de vaak zo lastig tevreden te stellen persmensen te helpen, dan ook een woord van zeer hartelijke dank.

Taak van de persmensen is het zeker om ook te wijzen op kleinigheden, waaraan men bij volgende oefeningen misschien meer aandacht zal moeten besteden. Zo waren branden gesticht op het Rif, op het L. Smithplein, bij Cas Chiquito, op het Van Walbeeckplein en op de Saliña.

Vooral bij de eerste brand — de branden ontstonden alle op andere tijden — duurde het nogal lang eer de brandspuit aanwezig was. Op het Wilhelminaplein had men vergeten de schuilkelder, die juist dezer dagen met een hekje en hangslot was afgesloten, te openen. Wanneer bij een plaats waar gewonden lagen helpers arriveerden bleek, dat sommigen hunner geen lamp bij zich hadden, zodat in de pikduistere nacht — er was een zware bewolking en van tijd tot tijd viel er een regenbui — deze mensen hun weg niet konden vinden en hun slachtoffers niet helpen.

Het St. Elisabethsgasthuis en het Sanatorium waren vol van vorige bombardementen, zodat een noodhospitaal moest worden ingericht, hetgeen te Santa Rosa gebeurde, waarheen omstreeks 4 uur de slachtoffers van alle oorden, vooral natuurlijk uit de stad, saamstroomden. Dr. Winkel, die ook op straat reeds hier en daar geïnspecteerd had, had hier de leiding, bijgestaan door nijvere helpstertjes. Deze waren allen goed opgekomen, beter dan de hulpambulances. Dr. Willem Bonne klaagde erover, dat vele hiervan apart moesten worden opgehaald. Een had als uitvlucht, dat hij...... het alarm gedroomd had!

Stoornissen in de telefoon- en electriciteitsleidingen waren aangebracht en zonder dat de hulpploegen wisen, waar de stoornis zat, had men het telefoon- en electriciteitsverkeer toch spoedig hersteld. De Veterinaire Dienst was ditmaal ook ingeschakeld en in verband hiermede was een aantal geiten doodgeschoten. Deze moesten dus worden opgeruimd, hetgeen ook zonder mankeren geschiedde.

Over het algemeen kreeg men de indruk, dat de organisatie, vooral in het hoofdkwartier aan de Penweg, goed georganiseerd was. Dat hier en daar zwakke plekken voorkwamen, was zeker niet de schuld van de hoofdleiding en organisatie. Te weinig beseffen velen nog, dat men ook bij een oefening ernst moet betrachten. Het is zeker een voldoening, dat de Schouten-bij-Nacht Chandler en Van Asbeck, die practisch overal te vinden waren, ons van hun tevredenheid lieten blijken.

NEDERLAND.

DUITSE MOORDEN.

De Nederlandse regering deelt mede:

Gedurende de laatste maanden hebben de Duitsers zeer in het geheim een aantal Nederlanders berecht, niet in de vorm van een openbare of niet-publieke rechtszitting, doch in een concentratie-kamp. Er waren Nederlandse beroepsofficieren onder, die te dezer gelegenheid uit het krijgsgevangenschap te Stanislaw in Polen naar Nederland werden gebracht. Een vrij groot aantal hunner werd ter dood veroordeeld op 26 April. Deze zijn daarna naar Utrecht overgebracht. Onder de ter dood veroordeelden bevonden zich:

Luitenant-Generaal Willem Baron Röell, oud-commandant van het veldleger, Vinkesteyn, Jonkheer J. Schimmelpenninck, Majoor Tibe, cadet Abbenbroek, Kapitein K.N.I.L. Latu Perissa en F. Dudok van Heel.

* * *

Luitenant-Generaal Röell heeft indertijd Prins Bernhard de officierseed afgenomen. Hij stond in hoog aanzien bij Hare Majesteit de Koningin. Hij was eveneens Commandant van de vesting Holland. Enige jaren voor de invasie was hij afgetreden. Hij was een man, die geen blad voor de mond placht te nemen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Stockholm:** Goering zou ziek zijn. Sedert Donderdagnacht baart zijn toestand zorg. Alleen zijn beste vrienden mogen bij hem.

— **Caïro:** U.S.-bommenwerpers doen aanvallen op Zuid-Italië. De Raf doet mede.

— **Londen:** Professor Gillet van de Academie française is overleden.

— **Geallieerde Hoofdkwartier Australië:** U.S. en Australische oerwoudsoldaten bedreigen de Japanse basis Salamaua.

— **Londen:** Westelijk front weinig nieuws.

— **Washington:** Vice-Admiraal John Howard Hoover zal confereren met Admiraal Georges Robert van Martinique. De conferentie zal gaan over de status van het eiland met betrekking tot het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding in Algiers.

— **Washington:** President Roosevelt verwierp de wet, waardoor het leven zou worden verlengd van de Commodity Credit Corporation, die het plan van het Bestuur verslagen had om de voedselprijzen te verminderen door de producenten te subsidiëren.

— **Londen:** Het DNB zeide, dat Zijne Heiligheid de Paus op 29 Juni een encycliek heeft uitgegeven, welke handelt over „de voornaamste overwegingen van het mystieke karakter van de Katholieke Kerk".

— **Tsjungking:** Het Chinese Hoofdcommando deelde mede, dat de straatgevechten in Owtsjihkow voortduren.

— **Stockholm:** „Social Demokraten" deelde mede, dat 21 personen in Boheme-Moravië ter dood veroordeeld werden voor het verborgen houden van twee parachutisten, die volgens de Duitsers sabotage in de zin hadden.

— **Algiers:** Naar vermeld wordt zou het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding hebben besloten een afgevaardigde te zenden naar Martinique om er te conferenen met Admiraal Georges Robert, den Hogen Commissaris, over de overbrenging van het eiland onder het gezag van het Comité.

— **Folkestone:** Een grote strijdmacht van vliegtuigen, waartoe blijkbaar bommenwerpers behoorden, stak het Kanaal hedenmiddag vroeg op grote hoogte over. Later werden ver verwijderd ontploffingen gehoord. De luchtactiviteit boven het Kanaal nam toe naargelang het later werd.

— **Londen:** De Duitse radio zeide, dat de Duitse troepen zijn teruggevallen naar krachtige gefortificeerde nieuwe stellingen ten Zuid-Oosten van Dorogobuzh op 290 kilometer ten Zuid-Oosten van Moskou. Voorts zou men Russische aanvallen afslaan in een opleving van de gevechten aan het Centrale front. De Russen vallen ook aan ten Noorden van Dorogobuzh onder dekking van de mist, doch zouden worden afgeslagen.

Onafhanklijkheidsdag v.h. land der Vrijheid

Morgen is het de grote nationale feestdag voor de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Herdacht wordt het publiceren van de beroemde „Declaration of Independence", waarbij de Engelse suprematie in Noord-Amerika beëindigd werd.

Zoals men zich herinnert waren het vooral **Spanjaarden** (Florida, Mexico, Californië en Texas), **Fransen** (Canada en Mississippi gebied), **Engelsen** (Oostkust) en **Nederlanders** (langs de Hudson), die in de 16-17e eeuw Noord-Amerika koloniseerden. Engelands overwicht nam toe; eind 17e eeuw behoorde alles aan de kroon van St. Eduard. In de loop van de 18e eeuw groeide de ontevredenheid en als gevolg van de monopolistische handelspolitiek der Engelsen brak de Vrijheidsoorlog in 1775. In het tweede jaar van deze oorlog werd op grond van de leer der volkssouvereiniteit de „Declaration of Independence" geproclameerd. Na de nederlagen der Britten bij Saratoga (1777) en Yorktown (1783) moesten de Britten deze Verklaring noodgedwongen wel erkennen. Aanvankelijk waren er toen 13 staten, de andere gebieden werden later bijgekocht of verworven. Het laatst Alaska in 1867, gekocht van de Russen, die thans zouden willen, dat ze het hadden.

Op 4 Juli 1776 werd de Verklaring van Onafhankelijkheid in Philadelphia ondertekend door John Hancock als President en Charles Thompson als Secretaris. Op 6 Juli d.a.v. werd het document voor het eerst in de „Pennsylvania Evening Post" gepubliceerd:

De verklaring vangt a.v. aan:

„Wanneer in de loop der menselijke gebeurtenissen het noodzakelijk wordt dat een volk zich ontdoet van de politieke banden, die het met een ander volk verbinden en onder de machten der aarde de afzonderlijke en gelijke plaats, waartoe de wetten der Natuur en van God het gerechtigen, in gaat nemen dan eist een waardig respect voor de menselijke opinies, dat het de oorzaken moet verklaren, die het dwongen tot zulk een scheiding.

Wij houden deze waarheden voor vanzelfsprekend, dat alle mensen gelijk geschapen zijn, dat zij door hun Schepper met zekere onvervreemdbare rechten begiftigd zijn, en daat hiertoe behoren Leven Vrijheid en het nastreven van Geluk.. Dat regeringen onder de mensen zijn ingesteld om deze rechten te garanderen, en dat deze haar gezag aan de onderdanen ontlenen. Dat wanneer een wijze van bestuur een beletsel wordt voor het najagen van deze doeleinden, het het recht des volks is ze te veranderen of af te schaffen, en een nieuwe regeringsvorm in te stellen, en de grondslagen daarvan te leggen op zulke beginselen en de organen zodanig te organiseren, als aan het volk het meest doelmatig voorkomen om veiligheid en geluk te bereiken".

In het vervolg gaat de Verklaring voort met erop te wijzen, dat de voorzichtigheid gebiedt de regeringsvorm niet voor elke klein onenigheid te gaan veranderen.

Gaat echter de regeringsvorm in desptisme over, dan is de tijd gekomen. Voor „deze koloniën (U.S.A.) was die tijd aangebroken want de geschiedenis van den tegenwoordigen Koning van Groot Britannië [George III uit het Huis van Hannover — Red.] is een geschiedenis van herhaalde ongerechtigheden en machtmisbruiken, die alle slechts ten doel hebben een absolute tirannie over deze Staten te vestigen". Het kan verkeren in de historie en de diplomatie, zou men zeggen! Maar de Verklaring noemt de feiten.

Daar zijn o.a. misbruik op het gebied van volksvertegenwoordiging, de volksvertegenwoordigers werden belemmerd op passende plaatsen samen te komen, de volksvertegenwoordiging is bij herhaling ontbonden wanneer zij al pal stond voor 's konings inbreuken op de rechten des volks. Voorts zijn er militaire en commerciële misbruiken geweest, die alle successievelijk worden opgesomd.

Tenslotte is hij gewapenderhand opgetreden, heeft broeders tegen broeders laten vechten heeft geen acht geslagen op petities en tenslotte luidt de conclusie „Een vorst, wiens karakter gekenmerkt wordt in al zijn uitingen als een tiran, is niet in staat een vrij volk te regeren".

De ondertekenaars besluiten met uit al deze — heftig geformuleerde — grieven te concluderen, dat voortaan alle banden met de kroon van Groot Britannië verbroken zijn.

Aldus kwamen de Verenigde Staten aan hun vrijheid. Sneller dan enig ander land kwamen zij tot een ongeëvenaarde materiële bloei — merkwaardig genoeg staan ze in geestelijk opzicht achter bij vrijwel de gehele wereld — en wel heel curieus is 's werelds loop, wanneer men die uitlatingen uit 1776 met die van 1941 vergelijkt.